

М. С. Ярошенко

аспірантка кафедри управління інформаційною політикою
Навчально-наукового інституту
публічного управління та державної служби
Київського національного університету імені Тараса Шевченка

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ СЕРВІСНО ОРІЄНТОВАНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

У статті здійснено аналіз нормативно-правового забезпечення реалізації сервісно орієнтованої екологічної політики в Україні. З'ясовано, що цілі, напрями та сервісна орієнтованість державної екологічної політики в Україні визначені стратегічними документами (Конституцією України, кодексами, указами Президента, законами, концепціями, стратегіями та планами з їх реалізації тощо) з метою створення сприятливого середовища для розвитку галузі й еколого-збалансованого природокористування.

Звернено увагу, що за основними напрямками діяльності Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України виокремлюють понад 15 стратегічних документів, що в комплексі з іншими нормативно-правовими актами дозволяють удосконалити національне екологічне законодавство за допомогою запровадження в екологічній сфері загальноєвропейських цінностей і принципів: «забруднювач платить», екологічної відповідальності, раціонального природокористування, відповідності державної екологічної політики сучасним запитам суспільства і зобов'язанням України перед європейськими партнерами.

На сучасному етапі розвитку нормативно-правове регулювання екологічної сфери відбувається в умовах апроксимації (адаптації) національного екологічного законодавства до європейського в частині управління відходами, якістю питної води та атмосферного повітря.

Під час аналізу також виявлено, що поняття «інформація про стан навколишнього природного середовища», «інформація про стан довкілля», незважаючи на деяке звуження їх змісту у вітчизняному законодавстві, синонімічні поняттю «екологічна інформація», що використовується в міжнародному співтоваристві. З метою уникнення різного тлумачення цих термінів автором статті запропоновано закріпити термін «екологічна інформація» в законодавстві України, відповідно до норм Конвенції про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля, а також відповідно до інших міжнародних нормативно-правових актів.

У межах дослідження забезпечення вільного доступу до екологічної інформації розглянуто як один із обов'язкових елементів формування сервісно орієнтованої державної екологічної політики в Україні. Гарантом цих процесів визначено органи публічної влади, що працюють у сфері екології та потребують розвиненої інформаційно-комунікаційної інфраструктури для прискорення процесів цифровізації в Україні.

Ключові слова: сервісна держава, екологічна сфера, екологічна інформація, вільний доступ до екологічної інформації, державна екологічна політика, правовий механізм реалізації екологічної політики.

Постановка проблеми. Екологічна ситуація в Україні загалом та в її окремих регіонах характеризується високим рівнем антропогенного впливу та негативним впливом глобальних природних явищ (зміни клімату, виснаження озонового шару планети, забруднення атмосферного повітря, поверхневих і підземних вод, морського середовища) на природне навколишнє середовище.

З огляду на це одним із найважливіших завдань сервісно орієнтованої державної екологічної політики є досягнення екологічної безпеки в країні, що потребує ефективного нормативно-правового регулювання екологічної сфери.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукових джерел у сфері публічного управління та адміністрування за період

2013–2020 рр. показав, що у працях вітчизняних учених Д.В. Зеркалова [1], М.А. Коваленка, Т.О. Мацієвича [2], О.А. Мельниченка [3], Г.М. Розум [4], О.С. Сенишина [5] неодноразово порушувалися питання правового забезпечення євроінтеграційних процесів та законодавчих змін в екологічній політиці, зокрема імплементації екологічних положень Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.

Видання «Екологічна політика і право ЄС» [6] акцентує увагу на особливостях законодавчого регулювання екологічної політики в країнах ЄС в аспекті охорони земель та атмосферного повітря; збереження/охорони біологічного різноманіття; водних відносин; поводження з відходами.

Зміст згаданих досліджень стосується проблематики реалізації державної екологічної політики в умовах глобалізації та євроінтеграції загалом. Ґрунтовних розробок вітчизняних авторів із аналізу правових аспектів реалізації сервісно орієнтованої екологічної політики в Україні сьогодні не вистачає, чим і зумовлений вибір теми дослідження.

Мета статті полягає в аналізі нормативно-правового забезпечення реалізації сервісно орієнтованої екологічної політики в Україні.

Виклад основного матеріалу. Сучасні трансформації екологічної політики в Україні в напрямі сервісно орієнтованої узгоджуються з європейськими тенденціями та принципами функціонування сервісної держави (відкритістю, прозорістю влади). Нормативно-правове регулювання екологічної сфери відбувається за умов адаптації національного екологічного законодавства до європейського в частині управління відходами, якістю питної води та атмосферного повітря.

«Зобов'язання України щодо імплементації за напрямом «Навколишнє природне середовище» є одними з найбільш вагомих у межах Угоди як за обсягом нормативно-правових документів (29 зі складу ЄС Acquis), так і за очікуваною вартістю впровадження відповідних стандартів [7, с. 7].

Водночас ключові цілі, напрями та сервісна орієнтованість екологічної політики визначені стратегічними документами держави (табл. 1):

– Конституцією України [8];

– Кримінальним кодексом України (розділом VIII. Кримінальні правопорушення проти довкілля) й іншими кодексами, що регулюють питання особливого користування водними, земель-

ними та лісовими ресурсами, надрами народу України [9–13];

– указами Президента, законами, концепціями, стратегіями, планами з їх реалізації [14–33], визначеними стратегічними за основними напрямками діяльності Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України (далі – Міндовкілля) [34].

Перелік стратегічних документів у табл. 1 в комплексі з іншими нормативно-правовими актами України, що стосуються екологічної сфери, дозволяє поступово удосконалити національне екологічне законодавство, створивши сприятливі умови для еколого-збалансованого природокористування, екологічної безпеки й екологічної рівноваги в Україні.

За результатами аналізу нормативно-правових актів у сфері екології вважаємо поняття «інформація про стан навколишнього природного середовища» [35] та «інформація про стан довкілля» [36] синонімічними. Незважаючи на деяке звуження їх змісту у вітчизняному законодавстві, обидва поняття, на нашу думку, є близькими за змістом до поняття «екологічна інформація», що міститься в Орхуській конвенції про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля [37] (далі – Орхуська конвенція). З метою уникнення різного тлумачення цих понять пропонуємо закріпити у національному законодавстві поняття «екологічна інформація», відповідно до норм Орхуської конвенції та інших міжнародних нормативно-правових актів, що регулюють екологічні питання.

Екологічна інформація означає будь-яку інформацію у письмовій, аудіовізуальній, електронній чи будь-якій іншій матеріальній формі про [37]:

а) стан таких складників навколишнього середовища, як повітря й атмосфера, вода, ґрунт, земля, ландшафт і природні об'єкти, біологічне різноманіття та його компоненти, включаючи генетично змінені організми, і взаємодію між цими складниками;

б) фактори (речовини, енергію, шум і випромінювання, а також діяльність або заходи, включаючи адміністративні заходи, угоди в галузі навколишнього середовища, політику, законодавство, плани і програми), що впливають або можуть впливати на складники навколишнього середовища, зазначені у підпункті а), й аналіз затрат і результатів та інший економічний

Стратегічні документи, що регулюють питання забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги в Україні

Конституція України [8]	Кримінальний кодекс України [9] та інші кодекси			
Концепції реалізації державної політики у сфері:	Водний [10]	Земельний [11]	Кодекс про надра [12]	Лісовий [13]
	Стратегії	Плани дій (заходів із реалізації)	Укази Президента	Закони України
<ul style="list-style-type: none"> – зміни клімату на період до 2030 р. [14]; – промислового забруднення [15]; – боротьби з деградацією земель та опустелюванням [16]; – реформування системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища [17]; 	<ul style="list-style-type: none"> – Національна стратегія управління відходами в Україні до 2030 р. [18]; <i>Інші стратегії [19–21]</i> – поводження з радіоактивними відходами в Україні; – зрошення та дренажу в Україні на період до 2030 р.; – забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту 	<ul style="list-style-type: none"> – Національний план дій щодо боротьби з деградацією земель та опустелюванням [22]; – План заходів із реалізації Стратегії зрошення та дренажу в Україні на період до 2030 р. [23]; – План заходів щодо реалізації Концепції реформування системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища [24] 	<ul style="list-style-type: none"> – Про рішення Ради національної безпеки й оборони України «Про виклики і загрози національній безпеці України в екологічній сфері та першочергові заходи щодо їх нейтралізації» [25]; – Про заходи щодо підвищення рівня хімічної безпеки на території України [26]; – Про деякі заходи щодо збереження лісів та раціонального використання лісових ресурсів [27]; – Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 р. [28]; – Про деякі питання розвитку територій, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи [29]; – Про додаткові заходи щодо розвитку лісового господарства, раціонального природокористування та збереження об'єктів природно-заповідного фонду [30] 	<ul style="list-style-type: none"> – Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 р. [31]; – Про затвердження загальнодержавних програм: – розвитку мінерально-сировинної бази на період до 2030 р.; [32] – розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річки Дніпро на період до 2021 р. (цільова програма) [33]

Джерело: складено автором на основі [8–33; 34]

аналіз і припущення, зроблені в процесі прийняття рішень із питань, що стосуються навколишнього середовища;

в) стан здоров'я та безпеки людей, умови життя людей, стан об'єктів культури і споруд тією мірою, якою на них впливає або може вплинути стан складників навколишнього середовища, або через ці складники, фактори, діяльність чи заходи, зазначені у підпункті б).

Згадана Орхуська конвенція визначає шляхи доступу громадськості до екологічної інформації через організацію та здійснення таких практичних заходів, як: забезпечення доступу громадськості до списків, реєстрів або архівів;

встановлення вимог до посадових осіб підтримувати громадськість в отриманні доступу до інформації, відповідно до цієї Конвенції; визначення контактних осіб; забезпечення безоплатного доступу до екологічної інформації, що міститься в списках, реєстрах або архівах згідно з підпунктом б) [37].

Окрім того, слід акцентувати увагу на положеннях Постанови (ЄС) № 1367/2006, що регламентує питання доступу до екологічної інформації, її збору і поширення, якості екологічної інформації [38], а також на положеннях Директиви 2003/4/ЄС, що визначає реалізацію доступу до екологічної інформації:

призначення у державних органах відповідальних за інформацію; створення реєстрів/списків екологічної інформації, засобів для вивчення необхідної інформації; використання інформаційних і комунікаційних технологій [39].

Наведені вище положення міжнародних нормативно-правових актів щодо доступу до екологічної інформації знайшли втілення у вітчизняному законодавстві. Так, Конституція України серед екологічних прав громадян закріплює право вільного доступу до інформації про стан довкілля (екологічної інформації – М. Я.) [8].

Відповідно до Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» [35, ст. 25] екологічне інформаційне забезпечення здійснюється органами державної влади та органами місцевого самоврядування в межах їхніх повноважень різними способами, визначеними законодавством, зокрема забезпеченням вільного доступу до екологічної інформації, яка не становить державної таємниці та міститься у списках, реєстрах, архівах й інших джерелах.

Згідно з Законом України «Про доступ до публічної інформації» визначається порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації (зокрема, екологічної), а також гарантії забезпечення права на доступ до публічної інформації, до яких віднесено, зокрема, максимальне спрощення процедури подання запиту та отримання інформації; доступ до засідань колегіальних суб'єктів владних повноважень, крім випадків, передбачених законодавством; тощо [40].

Аналіз сайту Міндовкілля [34] свідчить, що, відповідно до Регламенту розміщення видів екологічної інформації, на офіційному вебпорталі надано доступ до сукупності відкритих даних у вигляді реєстрів, кадастрів, переліків. Зокрема, запроваджено в експлуатацію та забезпечено стає функціонування:

1) електронної системи «Подання декларації про відходи» для здійснення дозвільних процедур у сфері поводження з відходами. Природоохоронною послугою онлайн станом на 2019 р. скористалося понад 6450 суб'єктів господарювання від початку її впровадження у 2016 р. Послугу інтегровано до Єдиного державного порталу адміністративних послуг;

2) Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля з базовим функціоналом, який забезпечує надання електронної послуги «Оцінка впливу на довкілля»;

3) першого цифрового сервісу природоохоронного урядування [34].

Окрім того, у 2018 р. було схвалено Концепцію створення загальнодержавної уніфікованої автоматизованої системи (ЗАС) «Відкрите довкілля» з інтерактивними картами «Вода», «Повітря» та «Екофінанси». Вся інформація надається у форматі відкритих даних.

Реалізація Концепції, зокрема, дасть змогу оприлюднити державні реєстри відкритих даних у сфері охорони навколишнього природного середовища, в тому числі раціонального використання, відтворення й охорони природних ресурсів, дозволить забезпечити їх інтеграцію в систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів [34], що важливо для реалізації сервісно орієнтованої державної екологічної політики.

Висновки і пропозиції. Зважаючи, що екологічна ситуація на території країни зачіпає інтереси всього населення, забезпечення екологічної безпеки й охорона здоров'я громадян для органів державної влади та органів місцевого самоврядування набувають особливого значення.

Водночас перманентні зміни в навколишньому природному середовищі, соціально-економічній і політичній сферах нашої держави потребують насамперед від органів публічної влади ефективного вирішення екологічних проблем різної складності, пошуків дієвих інструментів і методів зменшення фінансово-матеріальних збитків від стихійних лих, техногенних катастроф, здійснення підприємницької діяльності, агресивно-споживацького ставлення суспільства до довкілля. До таких інструментів варто віднести екологічне оподаткування, контроль та моніторинг показників сфери охорони навколишнього природного середовища, електронне урядування та цифровізацію управлінських процесів тощо.

Проте ефективність застосування цих методів в окремих випадках є доволі низькою, що потребує насамперед перегляду профільних нормативно-правових актів у сфері екології на предмет розширення повноважень контролюючих органів виключно в екологічних питаннях, посилення відповідальності (адміністративної, кримінальної) за екологічні правопорушення, організації процесів доступу до екологічної інформації (формування системи її збору, упорядкування та поширення серед населення на основі сучасних інформаційно-комунікаційних технологій) тощо.

Загалом в Україні сформована нормативно-правова база для реалізації екологічної політики. З огляду на вищевикладене забезпечення вільного доступу до екологічної інформації можна розглядати як обов'язковий елемент сервісно орієнтованої державної екологічної політики. Гарантом цих процесів, безумовно, є органи публічної влади, що працюють у сфері екології. Водночас забезпечення вільного доступу до інформації на території України залежить, зокрема, від швидкості її переведення у цифровий формат, а також від наявності інформаційно-комунікаційної інфраструктури для прискорення процесів цифровізації в Україні.

Список використаної літератури:

1. Зеркалов Д.В. Екологічна безпека та охорона довкілля : монографія. Київ : Основа, 2012. 517 с.
2. Коваленко М.А., Мацієвич Т.О. Євроінтеграція й екологічна політика: невідкладні завдання і план дій для України : монографія. Херсон, 2013. 326 с.
3. Мельниченко О.А. Елементи державної екологічної політики. *Державне будівництво*. 2016. № 2. URL: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2016-2/doc/1/01.pdf> (дата звернення: 02.09.2021).
4. Розум Г.М. Державно-приватне партнерство як ефективний інструмент реалізації інноваційної політики регіонів. *Інвестиції: практика та досвід*. 2017. № 20. С. 90–92.
5. Сенишин О.С. Оцінка результативності виконання показників державних цільових програм охорони природного довкілля в Україні. *Економіка та управління національним господарством*. 2017. Вип. 13. С. 277–284.
6. Ладиченко В.В. Екологічна політика і право ЄС : навчальний посібник. Київ : Видавничий центр НУБіП України, 2019. 363 с.
7. Індикативна вартісна оцінка апроксимації законодавства України до права і політики ЄС у сфері охорони довкілля. Проєкт Європейського Союзу. Київ, 2014. 380 с.
8. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 01.09.2021).
9. Кримінальний кодекс України : Закон України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14/conv#Text> (дата звернення: 05.08.2021).
10. Водний кодекс України : Закон України від 6 червня 1995 р. № 213/95-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/213/95-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 09.07.2021).
11. Земельний кодекс України : Закон України від 25 жовтня 2001 р. № 2768-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text> (дата звернення: 09.07.2021).
12. Кодекс України про надра : Закон України від 27 липня 1994 р. № 132/94-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/132/94-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 09.07.2021).
13. Лісовий кодекс України : Закон України від 8 лютого 2006 р. № 3404-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3852-12#Text> (дата звернення: 28.07.2021).
14. Концепція реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 р. : схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2016 р. № 932-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/249573705> (дата звернення: 09.07.2021).
15. Концепція реалізації державної політики у сфері промислового забруднення : схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 травня 2019 р. № 402-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/402-2019-%D1%80#n8> (дата звернення: 01.09.2021).
16. Концепція боротьби з деградацією земель та опустелюванням : схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 жовтня 2014 р. № 1024-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1024-2014-%D1%80#Text> (дата звернення: 08.08.2021).
17. Концепція реформування системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища : схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 31 травня 2017 р. № 616-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/616-2017-%D1%80#Text> (дата звернення: 02.09.2021).
18. Національна стратегія управління відходами в Україні до 2030 р. : схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2017 р. № 820-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/820-2017-%D1%80> (дата звернення: 05.08.2021).
19. Стратегія поводження з радіоактивними відходами в Україні : схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2009 р. № 990-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/990-2009-%D1%80#Text> (дата звернення: 05.08.2021).
20. Стратегія зрошення та дренажу в Україні на період до 2030 р. : схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 серпня 2019 р. № 688-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/688-2019-%D1%80#Text> (дата звернення: 02.09.2021).
21. Стратегія забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту за принципом

- «єдине здоров'я» на період до 2025 р. : схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 листопада 2019 р. № 1416-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1416-2019-%D1%80#Text> (дата звернення: 02.09.2021).
22. Національний план дій щодо боротьби з деградацією земель та опустелюванням : розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 березня 2016 р. № 271-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/271-2016-%D1%80#Text> (дата звернення: 05.09.2021).
23. Про затвердження плану заходів із реалізації Стратегії зрошення та дренажу в Україні на період до 2030 р. : розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2020 р. № 1567-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua> (дата звернення: 05.09.2021).
24. План заходів щодо реалізації Концепції реформування системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища : розпорядження Кабінету Міністрів України від 23 травня 2018 р. № 353-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 05.09.2021).
25. Про рішення Ради національної безпеки й оборони України «Про виклики і загрози національній безпеці України в екологічній сфері та першочергові заходи щодо їх нейтралізації» : Указ Президента України від 23 березня 2021 р. № 111/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0018525-21#Text> (дата звернення: 05.09.2021).
26. Про заходи щодо підвищення рівня хімічної безпеки на території України : Указ Президента України від 19 березня 2021 р. № 104/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0014525-21#Text> (дата звернення: 05.09.2021).
27. Про деякі заходи щодо збереження лісів та раціонального використання лісових ресурсів : Указ Президента України від 9 липня 2019 р. № 511/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/511/2019#Text> (дата звернення: 05.09.2021).
28. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 р. : Указ Президента України від 30 вересня 2019 р. № 722/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text> (дата звернення: 05.09.2021).
29. Про деякі питання розвитку територій, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи : Указ Президента України від 10 липня 2019 р. № 512/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 05.09.2021).
30. Про додаткові заходи щодо розвитку лісового господарства, раціонального природо-користування та збереження об'єктів природно-заповідного фонду : Указ Президента України від 24 листопада 2017 р. № 381/2017. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/381/2017#Text> (дата звернення: 25.07.2021).
31. Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 р. : Закон України від 28 лютого 2019 р. № 2697-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2697-19#Text> (дата звернення: 18.08.2021).
32. Про затвердження загальнодержавної програми розвитку мінерально-сировинної бази на період до 2030 р. : Закон України від 21 квітня 2011 р. № 3268-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3268-17> (дата звернення: 18.08.2021).
33. Про затвердження загальнодержавної програми розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річки Дніпро на період до 2021 р. : Закон України від 24 травня 2012 р. № 4836-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4836-17#Text> (дата звернення: 25.07.2021).
34. Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України : офіційний вебсайт. URL: <https://mepr.gov.ua> (дата звернення: 07.09.2021).
35. Про охорону навколишнього природного середовища : Закон України від 25 червня 1991 р. № 1264-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 25.07.2021).
36. Про інформацію : Закон України від 2 жовтня 1992 р. № 2657-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text> (дата звернення: 25.07.2021).
37. Конвенція про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля (Орхуська конвенція) від 25 червня 1998 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_015#Text (дата звернення: 25.07.2021).
38. Про застосування положень Орхуської конвенції : Постанова (ЄС) Європейського Парламенту та Ради від 6 вересня 2006 р. № 1367/2006. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX:32006R1367> (дата звернення: 25.07.2021).
39. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13 січня 2011 р. № 2939-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text> (дата звернення: 25.07.2021).
40. Про схвалення Концепції створення загальнодержавної автоматизованої системи «Відкрите довкілля» : розпорядження Кабінету Міністрів України від 7 листопада 2018 р. № 825-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/825-2018-%D1%80#Text> (дата звернення: 25.07.2021).

Yaroshenko M. S. Regulatory and legal support of implementation service-oriented environmental policy in Ukraine

The article analyzes the regulatory and legal support of the implementation of service-oriented environmental policy in Ukraine. It is determined that the goals, directions and service orientation of the state environmental policy in Ukraine are defined by strategic documents of the state (Constitution of Ukraine, codes, Presidential decrees, laws, concepts, strategies and plans for their implementation, etc.) in order to create a favorable environment for industry development ecologically balanced nature management.

It is noted that the main activities of the Ministry of Environmental Protection and Natural Resources of Ukraine allocate more than fifteen strategic documents, which in combination with other regulations allow to improve national environmental legislation by introducing European environmental values and principles: "polluter pays", Environmental responsibility, rational use of nature, compliance of state environmental policy with modern demands of society and Ukraine's obligations to European partners. At the current stage of development, legal regulation of the environmental sphere takes place in terms of approximation (adaptation) of national environmental legislation to European in terms of waste management, drinking water quality and air.

The analysis also revealed that the concept of "information on the state of the environment", "information on the state of the environment", despite some narrowing of their content in domestic law, are synonymous with the concept of "environmental information" used in the international community. In order to avoid different interpretations of these terms, the author of the article proposed to enshrine the term "environmental information" in the legislation of Ukraine in accordance with the Convention on Access to Information, Public Participation in Decision-Making and Access to Justice in Environmental Matters, other international legal acts.

The study provides free access to environmental information as one of the mandatory elements of the formation of service-oriented state environmental policy in Ukraine. The guarantor of these processes is defined as public authorities working in the field of ecology and in need of a developed information and communication infrastructure to accelerate the digitization process in Ukraine.

Key words: *service state, ecological sphere, ecological information, free access to ecological information, state ecological policy, legal mechanism of ecological policy implementation.*